

שמה של לאה רבין רשום בכתב־חרטומים ואריק שרון מתגלגל מצחוק כשעוקצים את חברו

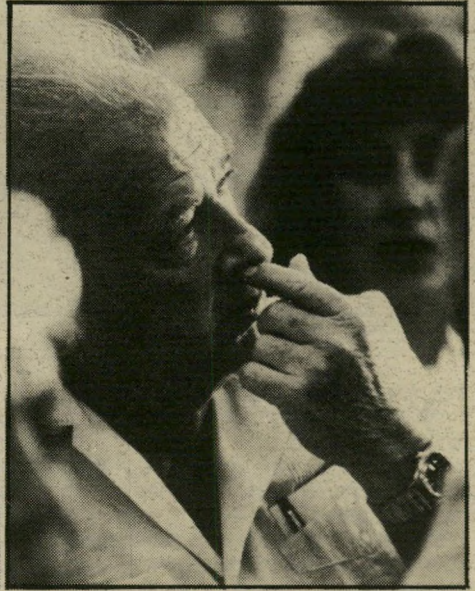
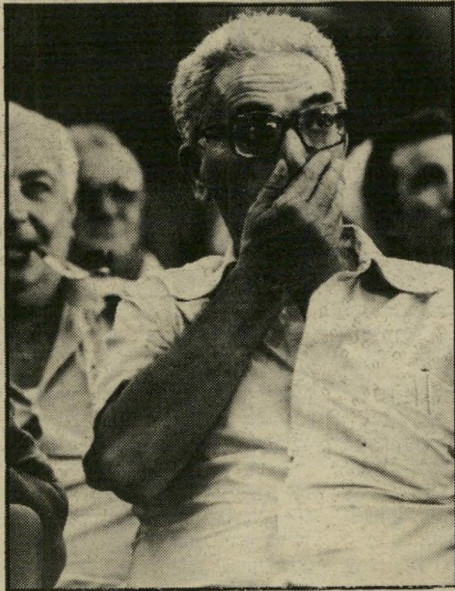
■ בעת ההצבעה על החוק לאיסור המיפגשים עם אש"ף, כשעה 3 בבוקר, נפלה התרומה על ח"כ חיים דרוקמן, אחד הלאומנים הקיצוניים ביותר

ובתורכיה, ושם קלט את שפות המקום. ■ כיום השלישי דיבר השר גד יעקובי על הישגים בתחום מטבע־החוק, שהשיגה הממשלה

שהיתה רעבה, לא התבישה, סימנה לאחד המלצרים ושאלה אותו בעברית המקסימה שלה: "אתה יכול להביא לנו קצת אוכל?" המלצר לא עמד בקסמיה

— נשף ביתר, קבלת־הפנים שערך שריר לסולטן, ועוד. ביודעו עד כמה רגיש שריר, התנצל גדות מראש על שיהיה נוכח רק בחלק מהמסיבה שלו, ואף הוסיף והרגיש שהוא אץ להתלבש כראוי, במיוחד לשם כך. ■ משנכנס העיתונאי־לש

עבר אמנון ברזילי למינוח הכנסת, העיר גידעון גדות הערה מבודחת בעניינו. משנשף אל, באיוז מערכת עובר כיום ברזילי, שפרש מעיתון הארץ לפני כמה חודשים, השיב: "במערכת פיקרינג". ברזילי עובר כיום כשגרירות האמריקאית, שראשה ניצב תומס סיקרינג.

יצחק רבין שר הביטחון סותם את נחירי אפו במושב מרכז מיפגת־העבודה, וכך גם עושה החבר ישראל קיסר (משמאל). כאילו נדף באולם ריח רע. אולם התצלומים הם מיקריים. באולם לא שרר אלא ריח חזק של שיעמום. כמה מן הנוכחים נימנמו. ואחדים אף נרדמו ממש.

זרים אשכול אלמנתו של לוי אשכול. ראש־הממשלה השלישי של ישראל. היתה אף היא אחת הצירות במרכז המיפגה. היונים לא העזו להרים את קולם במושב זה. והניחו לניצח - פרס רבין - להשמיע נאומים בנוסח הליכוד.

רוחמה חרמון מי שהיתה מזכירתו של יצחק רבין, היתה אחת הצירות במרכז. שמצאה תרופה (חלקית) לחוס הכבד ששרר באולם. היא השתמשה במניפה. כך גם עשתה הצירה הקשישה משמאל. לגברים לא היתה תרופה כזאת. והם סבלו בשקט בחוס שהלך וגבר בהתמדה.

וחרר כשבדין מגש עמוס בכל טוב. חישיקל התמלא שולחנה של בסיוני כנשות־שרים ונשות־חברה שהיו רעבות, אך התביישו להודות בכך. בסיוני נתנה אות, והחגיגה התחילה.

■ המארחת במסיבה, רבקה שריר, רעיית השר, נשאלה על־ידי רבים מאורחה מי עיצב את השימלה שלכשה, בצבעי שחור־לבן, נורקו שמותיהם של כמה מהמפורסמים שבמעצבי־האופנה של ישראל. שריר הקשיבה בחיוך ולכסוף פלטה: "תפרתי אותה לברדי".

■ **ראומה וייצמן**, רעיית השר **עזר וייצמן**, התפעלה במיוחד משובתה של שריר. ראומה, שבילתה עם רבקה ערב קודם לכן בביתו של **מורחמד בסיוני** בהרצליה־פיתוח, ציינה בקול: "כל ערב אני מגלה כך תכונות חדשות".

■ חברה־הכנסת **גידעון ג' דות** נראה ביום השלישי כשהוא ניגש אל שריר ומתנצל במבט נבוך. לסקרנים הסתבר כי אין מאחורי השיחה הזאת שום דבר עסיסי. גדות פשוט הוצרך לר"קוד בכמה חתונות באותו הערב

הנוכחית. "אולם לצערי", אמר, "רוב ההישג הוא תוצאה של גורמים שלא אנו אחראים להם. הם באו בחסדי שמיים, ולמען הקואליציה אנדי, במרכאות כפולות, בעזרת השם".

■ **לאה רבין**, אשת שר־הביטחון, הגיעה ביום השלישי למסיבת־הקוקטייל שערך **אב' רהם שריר**, שרה־התירות־זהר מישפטים, לעמיתו המצרי, **פ' אד סולטן**. כשהיא לבושה בל־בן, בלטה רבין בעומס־התכשיט־טיס הכבד ביותר שהיה תלוי על צווארה. למתעניינים הסבירה את מהות תכשיטיה, תכשיט־תכשיט: תכשיט אשה ותכשיט גבר — שניהם של הפסלת **אילנה גור**; תכשיט הנושא את שמה בכתב־חרטומים, **ש' יצחק** הביא לי. ועוד ועוד תכשיטים — כל עדי והסיפור שלו.

■ **נגואה בסיוני**, רעייתו החייכנית של **מורחמד**, מיופיה הכוח המצרי בישראל, יודעת להסתדר בכל מקום ובכל מצב. זאת הוכיחה בעת המסיבה שערך שריר לכבוד פואד סולטן. מסיבת הקוקטייל כללה רק משקל את וכיבוד קליל ביותר. בסיוני,

בבית, והוא לא השתתף בהצבעה. הדבר הרגיו את אנשי הל"י כור. ולכסוף ניגש ח"כ הליכוד, **עוזי לנדאו**, אל דרוקמן והעיר אותו. דרוקמן הזדקף במושב והתחיל להצביע כמרץ בעד החוק וגדר כל התיקונים.

■ הכתבה של חנון עזרון על החקלאים הישראליים המקימים חוות פרטיות בחו"ל, תוך ניצול הידע שנצבר בארץ במאמץ ובמחקר של שנים רבות, הרגיזה את השר **יגאל הורביץ**. הסיבה: אחד החוואים שראויים הוא **יוני הורביץ**, בנו. שטען הורביץ האב: "מה רוצים? קיבוצי ניק מנעו התלונן אצלי על יוני, אז אמרתי לו: הקיבוצים אינם מייצאים ידע עליידי מכירת הטפטפות. שהומצאו בישראל".

■ **ח"כ משה ורדיגר**, איש פועלי־אגודת־ישראל, התעניין לאחרונה אצל ח"כ **מתי פלד**, שהוא מרצה לסיפורת ערבית, איך ללמוד ערבית. מסתבר כי ורדיגר יודע קצת תורכית ופרסית. הכיזד? בימי מילחמת־העולם פינו הסובייטים את ורדיגר לאוונקיסטאן, הרפובליקה הסובייטית הגובלת באיראן

יאללה, בית"ר!

● ביום השלישי בלילה חגגה קבוצת הכדורגל של ביתר תל־אביב את עלייתה לליגה הלאומית.

על־פי התוכנית, אורח־הכבוד היה צריך להיות ראש־הממשלה שימעון פרס. שאף היה אמור לנאום ולברך את הקבוצה לרגל המאורע, ול־שוות לו גוון של אירוע ממי־לכתי.

פרס ביקר בגן־אורנים, מקום האירוע המיועד, יום לפני כן, ואנשי־המקום דיברו על כך שהוא חוזר לשם למחרת בערב. לעיתונאים שקיב־לו את ההזמנות לאירוע המשמח נראתה הופעתו של פרס במקום פחות טיבעית.

ביום השלישי בבוקר החלו מתבדחים במינוח־הכנסת שאין אירוע - חתונה. מסיבה או שימחה - שפרס אינו מופיע בו.

רבים גם נזכרו בכך שפרס הוזמן באחרונה למסיבה פרטית בבית ירושלמי. ההזמנה הועברה אליו בהיסח־הדעת על־ידי אחד מיועציו. בערב המסיבה, משהתיימה ישיבת־עבודה בביתו של פרס, שאל את היועץ: "מדוע שנלך לשם? היועץ הנדהם התבלבל לחלוטין ולא ידע מה להשיב. למזלו ולכבודו האבוד של ראש־הממשלה, שיכור־הפנו־מולאיות, צלצל הטלפון, התעוררה בעיה ופרס נאלץ לזמן ישיבה דחופה.

בסופו של דבר נשלח מיברק שהביע את השתתפותו של פרס בשימחת הביתרים, ושכלל התנצלות על אי־הופעתו. התעניינות התקשורת באירוע המריצה את מי שהמריצה לנפק הסברים מפורטים לגבי העניין. מסתבר כי "הקשר הביתרי" של פרס הוא נהגו האהוב. חיים ברובה, זה קיבל פניה מקבוצת־הכדורגל, שפרס ישתתף בשימחתם. הוא השיב שיעבירו הזמנה בכתב, וכנראה הובן כאילו העניין סגור. באירוע הזה, בכל אופן, פרס לא היה.